

Duru Özmal-Kırmızı Başlıklı Kız

Bir zamanlar küçük ve tatlı bir kız vardı; "Instagram" gönderileri milyonların beğenisini toplardı, özellikle de büyükannesini. Öyle ki, büyükanne torununa hangi "emoji"yi göndereceğini bilemez, "Whatsapp"daki aile grubuna boy boy fotoğraflarını göndermekten zevk alırdı. Küçükken ona kırmızı kadifeden bir başlık hediye etti. Şapka kıza o kadar yakıştı ki, başından çıkarmaz oldu. Bu yüzden de herkes ona Kırmızı Başlıklı demeye başladı.

"Covid" patlak verdiğinde ve karantina başladığında kırmızı başlıklı kız henüz ergenliğinin başlarındaydı, arkadaşlarını görememek, online dersler, boş geçen günler ve gün geçtikçe artan ekran süresi annesini tedirgin etmeye başlamıştı. Karantina süreci Kırmızı Başlıklı'yı içine çeken derin bir bataklık haline geldiğinde onu çekip kurtaran kişi büyükannesi olmuştu.

Günlerini büyükannesiyle "Facetime" yaparak geçiriyordu, aralarına mesafeler soğan karantina süreci aslında onları hiç olmadıkları kadar yakınlaştırmıştı.

Bir gün annesi ona, "Gel bakalım Kırmızı Başlıklı, şu kurabiyeleri büyükannene götür. Virüsten korunabilmenin tek yolu "yakalanmamaktı" ama olan oldu bir kere, bu kurabiyeler büyükannene iyi gelecektir. Hem bunları "Airfryer"da yaptım, hem de glutensizler.

Acele et ki, sokağa çıkma yasağı başlamadan oraya var. Anayoldan ayrılma sakın, "Starbucks"ta, orada burada oyalanma. Eve girince hemen ellerini yıka ve dezenfekte et, maskeni de sakın çıkarma" dedi.

"Merak etme, sen de ne abarttın anne bıktım artık talimatlarından!" diyen küçük kız annesiyle vedalaştı.

Navigasyon'a göre büyükannenin evi on dakikalık yürüyüş mesafesindeki ormandaydı. Kırmızı Başlıklı ormana dalınca kurtla karşılaştı. Hava kararmaya başladığından kendini tedirgin hissetmeye başlamıştı ama annesine hareketli konum gönderdiğini hatırlayınca biraz olsun içi rahatladı.

Kurt "Naber Kırmızı Başlıklı" dedi.

"İyi, takılıyorum işte"

"Bu karanlıkta nereye gidiyorsun böyle?"

"Büyükaneme."

"Kırmızı Başlıklı, senin büyükanen nerede oturuyor?"

Kırmızı başlıklı kız kurdun sorusu karşısında şaşkınlığa uğramıştı

"Bu bilgiyi neden size vereyim ki?" dedi.

"Ben Trendyol kuryesiyim, büyükanene teslim edecek bir siparişim var da ondan."

"Büyükanem ne sipariş etmiş olabilir ki, yoksa bana bir sürpriz mi hazırlıyor!"

"Sanıyorum bu bir robot süpürge, bu aletlere talep çok arttı."

Kırmızı Başlıklı hayal kırıklığıyla ekledi:

"O zaman işler değişir, size konumu "Whatsapp"dan gönderiyorum."

Bir süre beraber yürüdüler. Kırmızı Başlıklı, gözlerini büyüleyici ormana çevirdiğinde eskiden ona gölge olan birçok ağacın kesilmiş olduğunu fark etti ve dikkatini grev yapmakta olan iklim aktivistlerinin pankartlarına yöneltti, bu pankartlarda: "Bir Gün Artık Bugün", "Geç Olmadan Harekete Geç", "İklimi değil, sistemi değiştir" gibi sloganlar yazdığını gördü ve bu duruma içten içe üzüldü.

Kızın dikkatinin dağıldığını fark eden kurt bu arada doğru büyükanenin evine gitti. Kapıyı çaldı. "Benim; Kırmızı Başlıklı. Sana kurabiye getirdim, aç kapıyı."

"Kapı açık! Ben çok halsizim, kalkamıyorum" diye cevap verdi yaşlı kadın. Kurt mandalı bastırdı, kapı açıldı.

Kurdun derdi büyükanneyle değil kurdu günlerdir takip eden avcıyla idi. Zaten kurt vegandı, büyükanneyi yutacak hali yoktu ki. Vakit kaybetmeden büyükanneyi uyandırıp onun yerine geçmeye ve kimseye bir şey söylememeye ikna etti. Kırmızı Başlıklı sokak kapısını açık bulunca şaşırıp, içeri girince bir tuhaflık hissederek ürperdi ama Satürn'ün enerjisinden veya Merkür retrosundan olsa gerek diye düşündü ve "Merhaba" diye seslendi. Cevap alamadı. Yatağa yaklaşarak perdesini açtı.

Büyükanne orada yatmış, yorgan ile de yüzünü iyice kapatmıştı, biraz tuhaf görünüyordu.

"Aaa, büyükanne, senin ne kadar uzun tırnakların var!"

"Yeni protez yaptırdım."

"Aaa, büyükanne, senin ne kadar sivri dişlerin var!"

"İmplantlarımı yenilettim de ondandır."

"Ama büyükanne, ağzın ne kadar da büyük!"

"Geçen gün dudak dolgusu yaptırdım."

Ve kurt, bunu söyler söylemez akıllı kız durumu anlayıp çılgılığı kopardı:

"İmdat, Kurt büyükannemi yutmuş!"

Kurt eskiden gençlerin aklını çelmek ne kolaydı diye hayıflandı:

"Ah bu baş belası Z kuşağı!"

Bu sırada evin önünden bir avcı geçmekteydi. Kızın feryadını duyunca koşarak eve girdi ve yatağa yaklaştığında kurdu gördü.

Avcı: "Seni burada buldum, namussuz! Çoktandır arıyordum, senden kendime çok güzel bir post yapacağım."

Avcı tüfeğini kurda doğrultmuş iken Kırmızı Başlıklı kendini tüfeğin önüne attı.

"Dur avcı! Sen ne yaptığını sanıyorsun kurdun da bu ormanda yaşamaya en az bizim kadar hakkı var, avcılık, doğal döngüyü ve çevreyi bozmaktan başka bir işe yaramaz."

"Ama avcılık benim hobim hem ben size de iyilik yapıyorum bu kurt bir gün size zarar verecek"

“Daha önce hiçbir canlının bir insan kadar çevresine zarar verdiğini görmedim. Biz barış ve mutluluk içinde yaşıyoruz, dengemizi bozan sizin gibiler.”

Avcı, genç kızın söyledikleri karşısında donup kalmıştı fakat bu yaşta birinin söylediklerini tabii ki ciddiye almayacaktı ve Kırmızı Başlıklı kızı alaya alarak konuşmaya başlayacaktı ki, büyükanne saklandığı yerden çıkıp avcının elindeki tüfeği kaptı ve avcuyu kapı dışarı ederek ekledi:

“Bu dünya hepimizin evi, burada ağacından kurduna herkesin yaşama hakkı birdir!”

O günden sonra ormandaki hiçbir canlı avcı görmenin korkusuyla yaşamadı; kurt, büyükanne ve kırmızı başlıklı kız uyum içinde, yardımlaşarak karantina sürecini birlikte atlattılar.

-SON-